

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. T.
przy uczestnictwie X.Y.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2021 r.,
zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 maja 2021 r., sygn. akt III Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego do
orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2021 r. Sąd Okręgowy w K., na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną T. T. od postanowienia tego Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. Zdaniem Sądu, skarżący nie uzupełnił braku formalnego skargi przez dołączenie stosownego pełnomocnictwa, gdyż z pełnomocnictwa załączonego do pisma z dnia 12 maja 2021 r., złożonego w odpowiedzi na wezwanie, wynika, że uczestnik udzielił adwokatowi umocowania do sporządzenia skargi kasacyjnej na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 grudnia 2020 r., sygn. akt III Ca (...) oraz reprezentowania go przed Sądem Najwyższym.

W ocenie Sądu treść przedłożonego pełnomocnictwa nie pozwala w sposób niebudzący wątpliwości przyjąć, że udzielone pełnomocnictwo dotyczy sprawy, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w K.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uczestnik zarzucił naruszenie art. 65 § 1 k.c., sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ocena zakresu pełnomocnictwa procesowego jest kwestią wykładni oświadczenia mocodawcy, w związku z czym przy ustalaniu treści pełnomocnictwa należy stosować zasady dotyczące wykładni oświadczeń woli, w szczególności art. 65 § 1 k.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 82/11, niepubl., z dnia 27 kwietnia 2018 r., IV CZ 15/18, niepubl. i z dnia 17 stycznia 2019 r., IV CZ 76/18, niepubl. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2018 r., II CSK 228/17, niepubl.), który nakazuje uwzględniać w ramach tej wykładni m.in. cały kontekst językowy składający się na treść pełnomocnictwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2018 r., I CZ 30/18, niepubl.).

In casu należało zatem wziąć pod uwagę, że w treści pełnomocnictwa wskazano, iż uczestnik udziela pełnomocnictwa do sporządzenia skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 grudnia 2020 r. (sygn. akt III Ca (...)) oraz reprezentowania uczestnika w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zainicjowanym tą skargą. Wskazana data postanowienia oraz sygnatura sprawy odpowiadała zatem dacie i sygnaturze postanowienia wydanego w przedmiotowej sprawie. Uwzględniając ponadto kontekst sytuacyjny, w jakim pełnomocnictwo to zostało przedłożone do akt (na wezwanie sądu do przedłożenia pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentacji przed Sądem Najwyższym w konkretnej sprawie), należało uznać, że oznaczenie w jego treści sądu, który wydał postanowienie, jako Sądu Okręgowego w G. zamiast Sądu Okręgowego w K., stanowiło oczywistą omyłkę pisarską. Jeżeli zaś Sąd miał rzeczywiście wątpliwości w tej kwestii, powinien je wyjaśnić w drodze odpowiedniego wezwania strony, a nie odrzucenia skargi kasacyjnej.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.,
Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.